Ч. 171. Львів, субота дня 31 липня (13. серпня) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор.

За границею.

на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановиx псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Крутійства Przegląd-у

в справі рускої ґімназиї станиславівскої.

(+) До якого крутійства спосібні польскі дневники, наколи розходить ся в якій рускій справі затуманювати публичну опінію, сьвідчить найкрасше новинкарска стаття Przegląd-у з д. 11. серпня п. з. Z dziedziny przesądów politycznych, котрою намагає ся прихильно настроїти польску суспільність для галицкої візити д-ра Кербера і переконати її про безосновність погляду, мов би то др. Кербер поза плечима польского Кола поручив вставити вторік 4000 К на відкритє рускої ґімназиї в Станиславові.

Przegląd пригадує, що перед двома роками в червни вніс виділ краєвий предлогу до сойму з внесенєм відкритя рускої ґімназиї в Станиславі, а намісництво звістило про сю предлогу міністра Гартля. Сей вважаючи сю предлогу випливом порозуміня сойму з Русинами, вставив згадану квоту до буджету, засягнувши при тім ще поради секц. шефа Цьвікліньского, бо не сумнївав ся, що сойм ухвалить дотичну резолюцию.

Тимчасом, пише дальше Przegląd, в галицкім соймі зустрінула ся справа рускої ґімназиї станиславівскої з непредвидженими(?!) перепонами. Именно*) »reprezentanci Rady szkolnej oświadczyli że oni absolutnie nie mogą się podjąć aktywowania tego gimnazyum, z powodu, że z jednej strony niema nauczycieli Rusinów, żeby obsadzić wszystkie posady w istniejących już gimnazyach ruskich, a następnie, że inspektorowie szkolni ruskiej narodowości zanadto pobłażliwie patrzą na to, co się dzieje w gimnazyach ruskich, wskutek czego rozwinął się tam socyalizm, ateizm etc. Potrzeba więc pierwej wyrobić zastęp dobrych inspektorów Rusinów, zanim się przystąpi do powiększenia liczby gimnazyów ruskich.

Тим способом, каже Przegląd, внесенє виділу кр. остало неполагоджене, бо наведені арґументи нібито трафили до переконаня шкільної комісиї. Тимчасом однак напечатано буджет державний, в котрім була квота 4000 К на руску ґімназию, а коли державна рада зібрала ся в осени, підняли всякі польскі посли жалобу на се, що німецка бюрократия обмежує права сойму. Справу вияснив опісля польскому Колу др. Цьвікліньский, »a ludzie rozsądni w Kole i kraju nie poruszali już więcej tej kwestyi. Za to nierozsądni jeżdżą dotąd na tym koniku i ciągle gadają o tem, że p. Körber za plecami Koła porozumiewał się z Rusinami i wstawił do budżetu kwotę na ruskie gimnazyum«.

*) Наводимо для більшої точности се місце в оригіналї. — Ред.

Отже супроти сих виводів Przegląd-у треба передовсім сконстатувати, що неправдою є, мовби репрезентанти Ради шк. кр. в шкільній комісиї соймовій зложили наведену Przelgąd-ом заяву, що-до учительских сил руских, як і що-до краєвих інспекторів рускої народности (для середних шкіл і так є лише оден, а для народних шкіл і учительских також лише оден). Навпаки репрезентант кр. Ради шк. президент др. Плажек сконстатував, що послідувало незначне помноженє руских сил учительских, що при іспитах зрілости показує ся, що позем науковий в руских ґімназиях не є низший як в польских (о чім і сам особисто переконав ся), що клясифікация в руских ґімназиях не є за лагідна, а т. зв. zdziczenie рускої молодїжи редукує ся до спорів між москвофільскою а народно-рускою (українською) молодїжю і не звертає ся специяльно проти польскої народности. Окрім того на внесенє п. д-ра Бобжиньского ухвалила шкільна комісия зажадати від Ради шк. кр. письменної декляраціи що-до мнимого социялїзму, атеїзму, гайдамаччини і т. і. по руских ґімназиях. Рада шк. кр. зложила устами др. Ґермана заяву, котру він відчитав в комісиї, а відтак була она випечатана і в дневниках і в звіті Ради шк. кр. за р. 1902/3. Ся заява успокоїла комісию шкільну, бо переконала її, що аґітациї социяльні і політичні, о скілько проявляють ся по школах, не є специяльностю і виключною питомностю лише руских ґімназий. Се потвердив підчас розправи в комісиї посол Міхаловский, а також Є. Е. Митрополит Шептицкий і що навпаки в польских ґімназиях проявляє ся більше національно-політичне заостренє, як в руских, де не стирають ся з собою дві ріжні народности.

Так само розминув ся з правдою Przegląd запевняючи, мов би то по поясненю і виправданю д-ра Цьвікліньского rozsądni ludzie w Kole i w kraju не підносили вже сеї справи вставленя 4000 К до буджету на руску ґімназию, а лише nierozsądni їздять на сїм конику. Супроти сего мусимо пригадати, що справу сю порушувано з ріжних сторін польскої більшости в комісиї, уміщено окремий уступ IV-ий в звіті шкільної комісиї, в котрім она застерігає ся проти вставленя сеї квоти в буджеті, вважаючи се нарушенєм закона кр. з 23. червня 1867, і признаних ним галицкому соймови прав і застерігає ся в будуччині проти такого нарушуваня прав і прероґатив. Порушували се також ріжні польскі бесідники в повній палаті, котра також ухвалила сю точку IV-ту. Деж поділи ся ті rozsądni, про котрих говорить Przegląd?! Отже або се обуренє польскої більшости соймової було лише ad hoc викликане, щоби не допустити до ухваленя ґімназиї рускої, або теперішні викрути Przegląd-у незгідні з правдою. На всякий спосіб се сьвідчить, як низько упало польске дневникарство, котре послугує ся таким фалшованєм справдешних подій, щоби лише осягнути ціль.

Плеве і російска поліцийна держава.

(Дальше).

На тій основі всеславяньскої містики і орієнтального деспотизма виобразовала ся практика сеї поліцийної держави до найвисшого степеня. Всемогуча бюрократия зуміла знаменито вихіснувати сю нову теорию для своїх цілий, чиновники поняли перше всего свій питомий, кастовий інтерес. Они вміли вичинити зі своїх кругів всї лучші і більше заслужені одиниці, а всякі homines novi, що не знали ніяких скрупулів, виповняли ряди тамтих. Они зуміли розбити населенє на два ворожі табори, а царя відокремити зовсїм від суспільности. Ті чиновники виповіли отверту війну не тілько новійшій історії Московщини, але і цілому московскому народови, що числить много і много міліонів. Царя окружено непрозримим муром офіцияльної ложі, під авторитетом царя видавано найбільше вузкоглядні поліцийні укази і так зродила ся в управі насила і своєволя, якої не був би в силї придумати ні Метернїх, ні француский Fouché. Війна проти суспільности ставала щораз то усильнїйшою; всемогуча поліция хватала ся щораз то більше рафінованих средств. Але рівночасно змагала ся також заєдно і опозиция і кріпшало в народї негодованє і огірченє в цілій державі проти такої своєвільної управи, і то у всїх верствах суспільности.

А вжеж до самого вершка дійшла рафінерия поліциї в борбі з цілою московскою суспільностию під управою сего міністра поліциї Плеве, котрий як раз тепер так страшенно погиб. Кажуть, що історична еволюция видає зі свого нїдра героїв... Без сумнїву се правда, що та епоха, в якій поліцийна державна система в Росиї виобразовала ся як найдоскональше, найшла свого найґеніяльнїйшого заступника в міністрі Плеве (sic).

Походячи з незаможної дворяньскої сїмї, образував ся Плеве спершу в одній єзуїтскій колеґії. Чи першим єго політичним дебютом було справдї се, що мав він, як писало »Асвабажденіе« в часї польскої рухавки свого кормильця-опікуна, одного польского вельможу, зрадити перед виленьским »вєщатєлєм«, жорстоким ґенерал-ґубернатором Литви, Муравєвим, сего на певно не справджено. Але без сумнїву показав ся Плеве добрим питомцем Єзуїтів, що інтереси своєї кариєри ставляє висше всїх людских і божих обовязків та почувань. На се є докази, що Плеве тричи зміняв свою церковну і політичну віру. Спершу він був Кальвінцем, опісля католиком, а вкінци православним.

Особливші здібности розвинув він у службі сумної слави »третяво атдєлєнія« (політичної поліциї) і будучи молодим державним прокуратором. Коли за часів Льоріс-Мелікова видавало ся, що слїдує ера лїбералїзму, вмів Плеве вдавати перед своїм начальством так само ревного лїберала, як колись удавав реакціонера, аби

Від 36 лїт єствуючий
ГОДИННИКАРСКО-ЮВІЛЕРСКИЙ МАҐАЗИН
ЮЛЇЯНА ДОМБРОВСКОГО
у Львові, ул. Гетьманьска ч. 4.
поручає: брилянти, перли, золоті і срібні вироби, заручинові перстінцї, шлюбні обручки, будильники, годинники великі і малі в великім виборі з першорядних сьвітових фабрик по найнизших цінах. 99(5-8)

опісля по упадку Льоріс-Мелікова завернути як стій на шлях реакциї і то з ґеніяльною справностию. У великім нігілістичнім процесі против убийців Олександра II. був він прокуратором і правою рукою реакцийного міністра ґр. Дмитра Толстого. Але таки самим деяким московским бюрократам, так пр. всемогучому Побєдоносцеву видавав ся Плєве непевним задля свого хамелеоньского характеру. Вже в 1894, опісля в 1897 році мав він стати міністром внутрішних справ. Але спинили се Побєдоносцев і Вітте. Міністром внутрішних справ став він тому, бо в цьвітни 1902 р., після замордованя Сіпяґіна, він перший з усіх московских висших бюрократів полапав ся, що діяти і влізливо предкладав цареви конечність борби проти »крамоли« усіми способами.

Плєве понимав добре, що під ногами бюрократів почала земля хитати ся і що реакция ослабла супроти напору ліберальних ідей.

Плєве хватив ся величезної гадки: ще раз насильними поліцийними средствами ратувати упривилеєне становище чиновництва, єго власть: розпоряджати масами народа і єго невідвічальність перед законами. Історія і культурний поступ московского народа мали завернути ся в опять. Під тим позором, що думає ратувати суспільність перед революциєю, зумів Плєве дійти до цілком диктаторскої влади. Терроризував своїх товаришів, инших міністрів, а при помочи своїх аґентів перебрав у свої руки цілу управу держави. В обсязі міністерства народного »просвещенія« видавав він розпорядки, немов би в своїм питомім ділокрузі. Міністра заграничних справ окружив густою сітию російскої заграничної поліциї. Міністер скарбу Вітте, колись всемогучий, був спонуканий по довшій безуспішній борбі о самостійність свого ділокруга — уступити і вдоволити ся декоративним становиском президента ради міністрів. Навіть в нідро війска вніс Плєве систему поліцийної власти і шпіонажі. Він зумів прислабити дружні чувства поміж офіцирами та умостити своїм поплечникам дорогу в їх круги. Тілько в кругах православного духовеньства не потребував Плєве нічого зарадити, бо православна церков перетворена вже з давна в духовний поліцийний інститут. і служила орудєм в руках сьвітскої власти

Одним словом ціла управа в Росиї була зосереднена в міністерстві внутрішних справ, а зовсім природним наслідком була страшенна повільність в діловодстві, а вслід за тим застанова духового і культурного розвитку держави, а у звязи з тим постепенне убожінє, ба і нужда народних мас.

(Дальше буде).

Японьско-російска війна.

Куди і чого?

Вчерашня вість про виїзд російскої ескадри з Порт Артура зелєктризувала цілий сьвіт. Ніхто не надіяв ся сего, бо думав, вірючи анґлійским запевненям, що справді »Ретвізан« і »Побіда« так провізорично і недостаточно направлені, що не можуть відважити ся на повне море. Тепер заходить питанє: куди і чого вибрала ся ескадра з пристани? Є три евентуальности. Найгірша така, що Порт-Артур вже близький свого упадку і фльота утікла. Але се могла би зробити єще в послідній хвилі, а впрочім до упадку Порт-Артура єще далеко. Тож навіть завзяті японофілї не дуже вірять в сю евентуальність, хотяй насьміхають ся, що мовто з потапаючого корабля щурі утікають! Другою евентуальностию може бути намір ескадри злучити ся з надпливаючою балтийскою фльотою. Бо хоть півофіцияльно назначено відїзд властивої ескадри з Кронштату на 16. с. м., то читачі пригадають собі, що місяць або більше тому бачено якусь воєнну ескадру коло берегів Іспанії і здогадувано ся, що се російска фльота, яка вибрала ся виминути або Африку, або полудневу Америку на Далекий Схід. Зовсім зрозуміло, що російска адміралїция виїзд ескадри хоче задержати в найбільшій тайні і о скілько можливо обдурити Японців що-до часу єї прибутя. Тож дуже можливо, що часть балтийскої ескадри вислано вже наперед. Однак найправдоподібнійшим, бо найпростійшим є припущенє, що розходить ся тут о злуку з владивостоцкою ескадрою. Якаж ціль в тім може бути, щоби покидали загрожений Порт-Артур і наражувати ся на небезпеку морскої битви на отвертім поли з переважаючими силами ворога«. Отже передовсім для Порт Артура була ескадра лишня, бо мусіла безужиточно лежати в пристани, а тілько хиба поменші канонїрки могли брати часом участь в обстрілюваню берегів. Ті малі судна і так остали в пристани, а за те виїзд важких кораблїв є великою пільгою для Порт-Артура, з огляду на ощадженє провіянту. Бож залога 6 боєвих панцирників виносить що найменше 4.000 людий. Небезпека від адм. Тоґа не така велика, коли зважимо, що за пів року портартурска фльота випочала, перевела всякі направи ушкоджених кораблїв, очистила їх, заосмотрила углем і вкінци підготовила заздалегідь свій виїзд та не залишила певно і вибрати відповідного часу ночи, або мраки, щоби непостережено вихопити ся і зискати простору перед здогоняючим єї неприятелем. Тимчасом японьска фльота була за весь той час в руху, зупотребила чимало своїх машини, вистріляла гармати бомбардованєм, обросла мохом морских ростин — а те все вплинуло безперечно на зменшенє єї скорости Зрештою була зовсім неприготованою на наглу погоню. Не тяжко, щоби тепер Тоґо поділив судьбу Канїмури! А чого Вітгефт поїхав до Владивостока? Чи мало причин! Передовсім потягнув за собою Тоґа, а тимсамим немов би зніс бльокаду Порт-Артура. Російскі контрторпедовці цілком безпечно їдуть собі до Чіфу, везуть на своїм помості пасажирів — певно торговельних посередників, які для Порт-Артура мають замовити нові транспорти поживи і всяких потреб. Російский конзуль в Чіфу не залишить зорґанізувати »контрабанду« не тілько житєвих потреб, але може навіть амуніциї. З другоїж сторони свобідна портартурска ескадра має широке поле до діланя. До Владивостока з Порт-Артура через Корейский пролив несповна три доби дороги, а довкола Японії два рази стілько. Коли російскій фльоті удасть ся злучитись у Владивостоці, то тоді безпечність на побережах Японії буде дуже непевна. Бо як владивостоцка ескадра вже пересьвідчила ся на своїх виправах, Японці позабирали всї гармати тяжкого калїбру зі своїх твердинь до Манджуриї і там ними здобувають успіхи над дрібнійшою російскою артилєриєю, але заразом і оголотили свою вітчину з надбережних кріпостий. Російска ескадра могла би збомбардувати всї японьскі міста, які майже виключно розложені над самим берегом моря. Тож ціла японьска фльота була би привязана до своїх побережий і Владивостока, а Жовте море остало би зовсім невтральне і навіть небезпечне для японьских воєнних транспортів.

Картина з битви.

Звісний російский кореспондент Немирович-Данченко описує в »Русск. Слов.і« битви з 1. і 2. серпня під Гайченом. Між иншим описує бій ґен. Мищенка ось в який спосіб: Вчера 2. серпня Японці приймили ся в цілости вибити Мищенка з єго позициї. Наші баталїони грізною стїною виросли їм на дорозї. Наступленє противника розбило ся на тім частоколї. Всї єго зусиля були безплодні. Атаки відперто баґнетами. Ґен. Мищенко весь час перебув в центрі огня, на обстрілюваній зі всїх сторін батериї. Четверта батерия не дала Японцям підняти ся, била по окопах, звідки розбігали ся, як мурашки, вояки противника. Їх гармати розбито. Задачу здержати ворога на добу, осягнено малими силами сьвітло. Взагалї на сей день барнаулцї держали себе знаменито. Японцї великою силою лїзли на їх окопи, так приближаючись, що наші виривали у них оружє і били ними противника. Особливо відзначила ся четверта рота сего полку в баґнетовім атаці. Ранений куснем ґранату в голову командант моршаньского полку Петров, остав ся в рядах. На полудневих позициях артилєрийний бій скінчив ся малими стратами

Діти Ванюшина.

Драма в 4-х діях С. Найденова,

переклав з російского Йосип Стадник.

(Дальше).

КОНСТАНТИН. Ви, тату, бачили касову книгу? Я лишив вчера в сьвітлици, думав — побачите.

ВАНЮШИН. Не міг віддати до рук? О девятій забрав ся до своєї кімнати.—Не виходив...

КОНСТАНТИН. Лишіть ви менї волю орудовати собою, бодай в дрібницях — про поважнійше я вже не говорю, — але спати, гуляти, та їсти дозвольте менї після власної охоти.

ВАНЮШИН. Порядку в хатї не буде.

КОНСТАНТИН. Ах, лишіть се! Провірте краще книгу.

ВАНЮШИН. А ти сам чому не провіриш? Не доглянеш оком, то доплатиш кишенею.

КОНСТАНТИН. Досить вже! Вічно одно та те саме... Сего місяця багато краще торгували, в порівнаю з тамтим роком, не знаю напевно скілько.

ВАНЮШИН. Справдї?

КОНСТАНТИН. З самої фабрики Спірідонова дістали тисячу шістьсот рублїв після рахунку. Перегляньте, дуже цікаве.

ВАНЮШИН. Як так, то що й говорити! Де, кажеш, книжка? (*урадований заявою сина, відходить через передню в сьвітлицю.*

КОНСТАНТИН (*підходить до дверий своєї кімнати і шепотом говорить*): Тсс... Лєна!... Швиденько!...

Вибігає панночка років 17, в спідници, в нічнім кафтанику, з розпущеним волосєм, та біжить на сходи. У ньої кругле лице, задертий пласкатий носик, надуті уста, та узкі, хитрі очі. В говоренню трохи шепелявить і манїжить ся).

ЛЄНА (*стоячи на сходах*) Гляди, вечером будь дома! (*Двері спальнї відчиняють ся*). Тїтка... (*Константин скриває ся у свою кімнату. Входить Аріна Іванівна*).

ЛЄНА. А я, тїточко, до вас. Нема у вас капель? Цілїську ніч не спала, живіт болїв...

АРІНА ІВАНІВНА. Не знаю, Лєночко, чи є. (*Отвирає креденс і шукає капель*). Ось якась пляшечка.

ЛЄНА (*бере пляшечку і читає напись на ній*) Се гофманьскі!

АРІНА ІВАНІВНА. От бери сї, — помагають. А як Акулїна подасть самовар, пішлю тобі на верх бутилку з горячою водою. Поклади на живіт, розпрів ся, — тай пройде.

ЛЄНА. Спасибі, тїточко (*цїлує її тай відходить на верх*).

(*Аріна Іванівна дістає з буфету скатерть та судину, накриває стіл. По хвилї входить Акулїна з кипячим самоваром*).

АРІНА ІВАНІВНА. Вийми з буфету бутилку. Лєночку живіт болить. (*Заварює чай. Акулїна став на крісло і з великим трудом, піднявши ся на пальцї, виймає бутилку.*

АРІНА ІВАНІВНА. Коли Олексїй прийшов?

АКУЛЇНА. Ранком, недавно.

АРІНА ІВАНІВНА. Не пяний?

АКУЛЇНА. Мабуть під чаркою.

АРІНА ІВАНІВНА (*наливає в бутлику води*) На, от, віднеси, скажи, щоби шматинкою обгорнула тай приложила.

Акулїна іде. — Входить Ванюшин.

ВАНЮШИН. Що се за бутилка?

АРІНА ІВАНІВНА. Лєночку живіт болить.

ВАНЮШИН. За багато їсть дармового хлїба. Треба до сестри відправити. (*Акулїна відходить, Ванюшин сильно замислений, сїдає пити чай і говорить наче про себе*) А то ледар!

АРІНА ІВАНІВНА. Ти кого так лаєш?

ВАНЮШИН. Старшого синка.

АРІНА ІВАНІВНА. За що?

ВАНЮШИН. Не вийде з нього нічого путнього... Нїчо не знає, нїчим не цікавить ся. Краще торгували! Як все буде так краще, — з торбами підеш.

АРІНА ІВАНІВНА. Та годї тобі журити ся! Ще захворієш від того!

ВАНЮШИН (*думає дальше нишком, єго очи наповняють ся сльозами, однак не тратять свого звичайного виразу — суворости*). Трийцять років ждав сина. Виріс і... Дїти! Що їм батько? Вчили ся, та нїчого окрім *бе* та *ме* не вивчили ся. Не варта було й вчити...

АРІНА ІВАНІВНА. Я говорила тобі...

ВАНЮШИН. Іди, стара, моли ся.

В пекучім жарі, знемагаючи від осьмодневної боєвої безсонности, вояки до вечера оставали на скалах і кручах, хоронячи підступи до Гайчена. Вечером змінили їх новим відділом. З орлиних гнїзд відкривала ся величезна даль неописано пишних нив, садів і рож, де тілько по руху в гаоляні (?) можна було бачити кавалерийскі відділи. Гаолян такий високий, що нам з верху було видно, як японьска ескадрона зовсїм спокійно, виславши »дозорних« (т. з. у нас Späher — Ред.), ішла дві верстви за нашою і они не знали нїчо одна про другу. По довгих стовпцях куряви ми могли означити наступоване піхоти. В гаоляні часть 34. полку натрафила на японьску піхоту. Збивши єї баґнетами і прогнавши, стратила двайцять два ранених і сїм убитих. В задушливих, наповнених запахом безчисленних трав полях, відпочивали наші. Кругом є кирнички, повисихані від неімовірної спеки. Замісць дощів поки-що палить сонце безпощадно, страшне в своїм полумянім гнїві. Часті сонїшні удари, особливо в барнаульскім полку. Уповновласнений »Червоного Хреста« Кононович звіщає, що розпинаючи і розбираючи поражених сонїшним ударом, санїтети пекли ся об мідяні клямри поясів. Тілько тихі ночи, гласкаючі прохолодою, позволяють віддихнути умученим. — Серед таких обставин іде бій, а і ночи не мож призначити на відпочинок, бо Японцї дуже часто уживають нічних нападів.

— ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновлене передплати, зглядно о вирівнане залеглостий та о приєднуване нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Євдокима праведн.; рим.-кат. Гіполита, Касияна. — В недїлю: руско-кат. Винесенє Чесного Хреста; рим.-кат. Евзевія.

— **Устні іспити зрілости** (цїлі) в осїннім речинци почнуть ся в ґімназиях: в рускій ґімназиї у Львові дня 19. вересня с. р., в шестій ґімн. у Львові дня 12. вересня, в ґімн. Франц Йосифа у Львові (для женщин) дня 12. вересня, в нїмецкій ґімназиї у Львові дня 12. вересня. В реальній школї у Львові почне ся устний іспит зрілости дня 22. вересня с. р.

Поправчі іспити зрілости відбудуть ся на основі розпорядку ц. к. краєвої ради шкільної з дня 24. грудня 1903 ч. 47.016 в тих самих заведенях, в яких відбуває ся цїлий іспит, а ім но: в шестій ґімназиї у Львові дня 20. вересня, в нїмецкій ґімназиї у Львові дня 17. вересня, а у всїх инших ґімназиях і реальних школах дня 15. вересня. Абітурієнти, які хочуть складати цїлий іспит зрілости в осїннім речинци с. р., мають зголосити ся в дотичній дирекциї заведеня найпізнїйше до дня 5. вересня. Кандидати, які одержали дозвіл складати поправку по вакациях, мають зголосити ся до дирекциї заведеня, в котрім складали цїлий іспит, щонайменше на три дни перед повисше означеним речинцем, а не потребують в тій цїли вносити подання до кр. ради шкільної.

— **Віче і фестин в Снятинї.** В недїлю дня 31. липня відбуло ся в Снятинї велике віче під голим небом в городї місцевого бровара при участи 2.000 народа. Головою віча вибрано п. Василя Стефаника. На вічу реферував пос. др. Андр. Могильницкий, а крім него промовляли ще др. Трильовский, Ів. Дутчак, Ів. Сандуляк, Мих. Криклив ць, Лутчак, С. Зїнкевич. По вічу устроєно фестин в микулинецких лугах, де відбували свої вправи »Січовики« але без лент і топірців, бо снятиньский староста п. Левицкий, з роду Русин, заказав селянам йти з лентами і топірцями. На віче і фестин виделеґував староста аж 3 комісарів і 31, словами: трийцять одного жандарма! Забава серед танців і сьпівів та вправ із сикавкою і живих огнів протягнула ся аж до пізної ночи, поки нарід із сьпіном народних гимнів не розійшов ся домів.

— **Військові вправи** До Львова прибули вчера три баталїони стрільців з Рави р., Мостів вел. і Бродів, аби взяти участь в бриґадних і дивізийних маневрах.

— **Процес о шпіонажу.** Дня 25. с. м. почне ся перед карним трибуналом в Перемишли процес о злочин шпіоньства проти Сильвестра Маркевича молодого, інтелїґентного мущини, який аж до часу арештованя оставав в службі в добрах кн. Любомирского. Акт обжалованя замітує Маркевичови, що він на шкоду Австриї видавав сусїдній державі (Росиї) важні тайни що-до мобілїзацийних і воєнних розпоряджень. Ак обжалованя опирає ся на зізнанях щось 40 сьвідків, бо Маркевич виперає ся вини.

— **Маневри відкликані.** Доносять нам, що сегорічні маневри кінної оборони краєвої мають бути відкликані з причини великої посухи і браку води.

— **Іменованя.** Намісник іменував практикантів будівництва: Володисл. Корнецкого, Івана Чачковского і Кар. Шведа, адюнктами будівництва в галицкій державній будівничій службі.

— **Вісти з Буковини.** Мінїстерство рільництва рішило удїлити »Селяньскій Касї, союзови руских спілок хлїборобских на Букоринї« на рік 1903 субвенцию в сумі 4000 К на фонд основний і кошти подорожий. — В Дорнї Кадренї розвязано громадску раду за лихий заряд майном і установлено правительственного комісаря.

— **Пожар лїса.** З Ворохоти доносять, що в середу пополудни заняв ся від іскри з льокомотиви кавалок лїса під горою Ребровач. Огонь погашено аж вечером. Згоріло 3 морґи молодника.

— **Богато берлиньских купців** оголосило в часописах, що в часї від 15. липня до 15. серпня будуть замикати свої склепи вже о 7. год., щоби дати своїм помічникам можність відпочинку у парні-дни. Безперечно, що сей гуманний розпорядок повинен увійти в практику і по инших містах, до чого в значній мірі може причинити ся сама публика, не відкладаючи закупна на вечірні години.

— **Обманені еміґранти.** Кишенївскі жиди в великім числї мали виїхати в сїм місяци до Калїфорнії в Америцї. Аби запевнити собі там місце, еміґранти вислали кількох жидів наперед, а ті закупили в Калїфорнії поле, худобу і знаряди рільничі. Прочі еміґранти випродали вже свої майна і мали вибирати ся в дорогу, аж ту наспіла телеґрама від »льожі американьских жидів«, щоби не їхали. Показало ся, що жидівских висланників з Кишенева обманено в Калїфорнії, бо продано їм простори землї з пісками і болотами, а продавцї щезли з хвилею одержаня задатку.

— **Сьвяте місто Даляй-Лями,** Ляссу, заняло анґлїйске військо. Се перші Европейцї, що поважили ся явно переступити пороги сего міста, до якого вступ Европейцям був заборонений під карою смерти. Про Ляссу знали Европейцї лише те, що принесли т. зв. Пундити, с. є індийскі урядники виміру, висилані анґлїйским правительством до Тибету. Один з Пундитів подає, що Лясса лежить на вижинї 3.680 м понад плесом моря, між високими горами, а лише з полудня мають до неї приступ теплі вітри. Місто числить 15.000 сьвіцкого населеня і до 18.000 бонзів, с. є сьвящено-жовнїрів. В дїйсности буває в Ляссї много більше населеня, бо чим Мекка для Могамеданців, тим Лясса для Буддистів Тисячі і тисячі паломників китайских і инших народів вступає щоденно до Лясси, аби одержати благословеньство від наслїдника Будди, Даляй-Лями. Кожда з народностий має в Ляссї свої заїздні доми, розмежовані тїсними, болотнистими уличками. Два кільометри від міста лежить властивий осередок буддаїзму. На горбі званім Поталя стоїть величезний і величавий монастир для Даляй-Лями, а довкола него сотки сьвятинь, монастирів і инших будинків. В середнім будинку має бути 10.000 кімнат, повних дорогоцїнностий, знесених буддийскими паломниками в дарунку для Даляй-Лями. Даляй-Лама (значить: цар моря сьвіта) є після вірувань буддистів персонїфікациєю божества. Невисказане вражінє настає між буддистами, коли Даляй-Лама, а властиво єго душа вийде з тїла. Глухим і жалібним голосом відзивають ся по всїх сьвятинях бубни, труби і звони, хмари диму кадила заповняють сьвятинї, тисячі сьвічок горять в кождій сьвятинї, а бонзи не випускають з рук пацьорків, на яких молять ся без перестанку. Цїлий Тибет і Китай дрожить від молитви, а сотки тисячів ягнят гине на жертвенниках. Однак небавом на місце глубокого смутку настає величезна радість. Душа Даляй-Лями зі смертию тїла перейшла в инше тїло; — Даляй-Лама відродив ся. Бонзи мають вишукати то відроджене немовлятко, а коли єго віднайдуть, настає загальна радість. Батько дитини одержує шляхоцкий титул і палату на мешканє, а мати в иншій палатї недалеко Поталї виховує дитину, с. є молодого Даляй-Ляму. Коли хлопець дійде до чотирох лїт, переберають єго торжественно в присутности китайского посла в монаший стрій і виховують до осьмого року в монастири під доглядом бонзів. В 8. роцї житя він стає настоятелем того монастиря і дозрілим Даляй-Лямою, головою буддийскої релїґії. До 18. року житя він не має в своїх руках сьвіцкої власти, яко неповнолїтний, а за той час правлять за него бонзи. Звичайно однак Даляй-Лама не доживає 18. року, бо яко найвисший владика ду-

---

АРІНА ІВАНІВНА. А ти, як встанеш з ліжка, то й лоба не перехрестиш! Лише торговля на думцї... Бога забув..

ВАНЮШИН. А хто вас годувати буде?

АРІНА ІВАНІВНА. Бог передовсїм, без него й дїло не йде. (*З верху сходить економка Явдотя, колишня нянька молодших дїтий Ванюшина. Вона груба, здорова женщина, не стара, в її руках усе хазяйство. Слабовільна Аріна Іванівна під її опікою та впливом*).

ВАНЮШИН. Довго спиш, економко!

ЯВДОТЯ. Спить ся, тож чому не спати! (*дістає з буфета ключі до комори*). Що видавати?

ВАНЮШИН. Поросята там є?

ЯВДОТЯ. Чотири остало ся.

ВАНЮШИН. Таж я двайцять штук купив.

ЯВДОТЯ. Хлопцям пекли три рази.

ВАНЮШИН. Поросятами їх не нагодуєш. За товсто буде.

ЯВДОТЯ. Самі казали, щоби їм пекти.

ВАНЮШИН. Один раз казав, а не три.

ЯВДОТЯ. Та вам не догодиш. Вічно докори.

АРІНА ІВАНІВНА Мука нам вийшла, Александре Єґоровичу.

ВАНЮШИН. Як вийшла? Щож ви, коням муку даєте, чи що?

ЯВДОТЯ. Розсипуємо по подвірю замість піску. Пятьдесять ротів приказчицьких... кожньому по два фунти денно, — мало-то їм самим лише треба. Вони здорово їдять!

ВАНЮШИН. А ти не давай. (*Звертає ся до Аріни Іванівни*) Принеси менї сертук зі спальнї. (*Аріна Іванівна відходить і швидко вертає з сертуком*).

ВАНЮШИН. На книжку нї-нї нї, не сьмійте брати! Учора девятьсот заплатив... (*Бере сертук і дістає з гаманця шістьдесять рублїв*). Купіть та бережіть хорошенько! (*віддає гроші Арінї Ів.*)

АРІНА ІВАНІВНА. Може се за багато, Александре Єґоровичу. Лїпше би меньше.

ВАНЮШИН. Не можна, стара: меньше нїколи не куповали, всї на містї знають.

ЯВДОТЯ. А і справдї, не випадає!

АРІНА ІВАНІВНА. Василя пішлемо (*кладе гроші під скатерть на столї*).

ВАНЮШИН. Нехай гнїдого у візок запряже. Та нехай швиденько справить ся.

ЯВДОТЯ. Знаю (*відходить в сїни*).

АРІНА ІВАНІВНА. Піти-б помолити ся. Все мішають.

Ванюшин знов віддає ся своїм думкам, та перечисляє гроші, що суть в єго гаманци. Зверху чути голоси Анї і Катї. — Аня: „Я бачила, як ти поклала...“

КАТЯ. Коли бо нї!

(*Сходять до їдальнї і цїлують батька в руку. Вони в ґімназияльних уборах та білих запасках обі в однїй клясї, хоча Анї 16 а Катї 15 лїт. Аня грубенька, шатинка, добра, слабовільна, малоспосібна в науцї, дуже ляклива: боїть ся вчителїв та злої ноти. Вона подібна до матери, по вдачі та поверховности. Катя — бльондинка груба в поведеню, невічлива і нещира, одїдичила замкнутість батька. В нїй багато спільного зі старшим братом Константином*).

ВАНЮШИН. Що ви, скакуни, сьогодня так рано?

КАТЯ. У нас перша година — руске, задачу треба подавати.

ВАНЮШИН. Ну, ви вже написали! (*наливає їм чаю. Вони відходять в спальню, витають ся з мамою, та скоро вертають.*)

ВАНЮШИН. Так пощо вам так рано іти? Задачу перед лекциєю не подають.

Катя і Аня пють чай, кваплять ся і пекуть собі губи та язики.

Чогож ви мовчите?

КАТЯ. Нам учителька обіцяла ошибки справити.

(*Мовчанка*).

ВАНЮШИН (*звертає ся до Анї*). Попередниця твоя цїла чорнилом запачкана!

АНЯ. Де, таточку?

ВАНЮШИН. Не бачиш? Ослїпла? Писака!

Аня бачить, що батько в злім настрою, тож старає ся якнайскорше випити чай, щоби піти.

(Дальше буде.)

ховний, голова соток міліонів темної товпи народа, міг би стати небезпечний для Китаю, коли би прийшовши до розуму, забажав стати великим сьвіцким володарем. Річею бонзів є скрутити єму голову, заки дожиє 18. року і відмолодити єго. — Передпослїдного Даляй-Ляму, помершого в 18. р. житя, мав нагоду бачити один з індийских Пундитів. »Серед великого торжества, на золоченім і шовком вистеленім престолї — оповідає Пундита — я побачив вісїмлїтну дитину. На голові мав Даляй-Лама жовту мітру, а жовтий, широкий плащ спадав єму з плечий на землю. Зпід плаща висунув дрібні ручки, аби нас благословити. По тій церемонії почастовано Даляй-Ляму і нас чаєм і вареним рижом, якого він ледви покушав. Опісля Даляй-Лама затягнув дитинячим голосом побожну пісню, а один з сивих бонзів виголосив до него промову, вичисляючи всї добродїйства, які сьвіт має завдячити божескому Будді в людскім видї. Свою промову скінчив трикратним поклоном перед 8-лїтним Даляй-Лямою«.

Телеґрами

з дня 12. серпня.

Льондон. Бюро Райтера доносить з Чіфу під вчерашною датою: Два японьскі контрторпедовцї приплили в ночи з погашеним сьвітлом до тутешного порту і задержали ся в віддали чверть милї від російского контрторпедівця »Решітельний«. — О 4. год. рано віддїл японьских жовнїрів війшов серед карабінового огню на поміст розоруженого »Решітельн-ого«, причім один Росиянин потерпів рану. Кількох Росиян вискочило на берег. Досьвіта бачено, як третий японьский контрторпедовець виплинув з порту і тягнув за собою на линві »Решітельн-ого«. За ним плили два инші японьскі контрторпедівцї. Японьский аґент консулярний заявив, що Японцї не знали про розоруженє »Решітельн-ого«.

Льондон. Бюро Райтера доносить з Чіфу під нинїшною датою: Російскі кружляки »Новик« і »Аскольд« враз з двома контрторпедівцями приплили до порту Сінтау на нїмецкій териториї коло Кіяочау.

Будапешт. Угорский сойм приняв вчера в третім читаню буджет на 1904 рік, почім відрочено сесию до 10 жовтня.

Відень. Дневник держ. справ оголошує заборону вивозу пашї всякого рода, як меляси, вівса, кукурудзи, ленчі, лубіню, бобика, картофлї і сушеного сїна, конюшини, соломи і т. ин. Таке саме розпорядженє оголошено на Угорщинї.

Будапешт. Архиепископ з Кольоши кс. Юрий Часка помер вчера.

Льондон. З Одеси доносять, що дня 21. с. м. приїде там цар, аби повращати війско, яке відходить до Манджуриї, і огляне змобілїзовану фльоту.

Льондон. Бюро Райтера доносить, що Даляй-Лама утїк з Лясси, але лишив свою печатку. Полковник Юнґусбанд вїхав з ескортою до Лясси, де єго приняв китайский амбам з всякими почестями. Юнґусбанд зажадав, аби амбам іменував чотирох делеґатів, з якими він пічне пересправи. Делеґати не могуть зміняти ся.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лїкар клїніки львівского унїверс., б. лїкар клїніки проф. Ляйдека в Берлинї

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

ОКУЛЇСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ПРОФЕСОР, Русин, прийме на ставцию 2 учеників з низших шкіл середних або народних, з цїлим удержанєм та наукою. Зголошеня: ЛЬВІВ, ул. Вибрановского ч. 3, II пов. 104(3—10)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Віддїл депозитовий

принимає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принимає до переховання папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у віддїлї депозитовім.

Братя Терциярі св. Франца

(у Львові, ул. Клепарівска ч. 15) займають, переважно в зимовій порі, убогих працею при виробі **меблїв гнутих** із сирого материялу (огибльовані, полїтуровані, виплїтані і складані). Ті меблї, старанно і тревало зроблені, продає ся по приступних цїнах. В варстатах Братів Терциярів можна також **направляти меблї**. Меблї до направи або закуплені привозять і відвозять висилані вози або носять убогі дїти остаючі в тім заведеню. (6—10)

В книгарни Товариства ім. Шевченка в книгарни Ставропигійскій можна дістати отсї працї видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність ґімназий. Цїна 1 К.

Партийна полїтика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским »соколикам і паннам«). Ц. 50 с.

Социялїзм, етика і полїтика (під розвагу »старшим і молодшим«). Ц. 50 с.

Три перші працї зладжені на основі творів професора берлиньского унїверситету д-ра Фрідріха Паульзена.

Александер Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. *Апробований для всїх середних женьских шкіл.*

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на почтову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інститутї для дївчат в Перемишли

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/7—31/8), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/5—30/9 вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселицї
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**1·55**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	**посп.** з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	**2·45**	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижницї, Керезмезе
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселицї (через Жучку), Вижницї	**2·55**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від 15/6—30/9 вкл.), Сколього (1/5—30/9 вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·30	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселицї і Сучави	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	7·05	до Рави рускої, Сокаля
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/5—30/9) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Н. Загіря
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11·05	до Стрия
2·31	**посп.** з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	11·10	до Рави рускої, Любачева (що недїлї)
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	**12·45**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
	на дворець „Підзамче"	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/9), Сучави, Кіцманя
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова		**з двірця „Підзамче"**
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
		10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни, 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)
з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).
зі Щирця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).
з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудн., 1.05, 3·35 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що недїлї).
до Янова 6·20 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.
до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).
до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**. З друкарнї В. А. Шийковского.